

Dechovka není pouze pro seniory

Čtvrteční dechovky na Masarykově náměstí táhnou. Ti starší si i zatancují.

■ Veronika Dawidowicz

Několikátým rokem pořádá město Jihlava na náměstí pravidelně proměnné koncerty dechové hudby.

Každý čtvrtek se tak milovníci dechovek sejdou na Masarykově náměstí, kde si užívají nejen příjemnou hudbu, ale i přátelskou atmosféru a setkávají se svými známými.

Dne 18. července na náměstí zahrála havlíčkobrodská kapela Rebelka a lavičky se v slunném letním dni velmi rychle zaplnily.

Během přestávky jsme narazili na tři sympatické dámy, které postávaly v hloučku a skvěle se bavily. Jana, Věra a Marie jsou prý letité kamarádky. Rády společně cestují a taky chodí tančit. Na náměstí tedy ne, protože, jak prozradily, nejsou tu vhodné podmínky a je tady „málo chlapů“.

Každý, s kým jsme se v podvečer dali do řeči, byl příjemný a usměvavý. „Já mám radši country, ale i tahle hudba je hezká,“ světila se paní Věrka a dodala, že také chodí ráda tančit.

A tančit chodí taky pan Honza s paní Marií. Sehraní jsou tak, že jsme si mysleli, že jsou dokonce manželé. Vyvedli nás ale z omylu, jsou prý totiž přáteli již mnoho let. Nejradši mají prý klasické staré dechovky.

„To nás vždycky chytne za srdce,“

HAVLÍČKOBRODSKÁ kapela Rebelka roztančila na náměstí několik párů.
Foto: Veronika Dawidowicz

říká Marie. Se svým partákem prý obíhají všechny možné dechovky a „vládlí“ parketu. „Dokonce byly doby, kdy si říkali muzikanti: No, kde jsou? To nemůžeme začít,“ směje se vítální seniorka.

Oba souhlasí s tím, že člověk k životu potřebuje hudbu. Melodie, text, vše prý do sebe musí zapadat. Oblíbená píseň Marušky je Přes dvě vesnice a Chaloupky pod horama. Honza jich má prý nespočet, a kdyby nám je měl jmenovat, je to na dlouho.

„Nejkrásnější jsou ale opravdu ty sta-

ré písně. Ty jsou blíž našemu srdci,“ tvrdí tanečník, který si u tance také rád zazpívá: „Ale nesmí mě nikdo slyšet.“

K muzice chodili i jako mladí. Honza nám řekl, že dřív se svou ženou protančili noc. „Jednou k nám přišel o půlnoci kapelník a říká nám: Pojdte na štamprle. Kdybyste tady nebyli vy, tak my můžeme domů,“ vzpomíná Jan a dodává se smíchem: „Když se pak ty mladý ale 'nacamrali', tak už taky tančili.“

Hudba je prý často dojme i k slzám. A jak Jan prozradil, tak nejen hudba.

„Teď jsme vyhráli medaili, tak mi taky kápla slza,“ říká senior.

Během koncertu nešlo přehlédnout v kapele nezvykle mladého muzikanta. Dechovka je přece jen často spojována se staršími ročníky. My jsme však zaznamenali mladíka hrajícího na tubu a po koncertě si ho vyzpovídali.

Teprve čtrnáctiletý Vojtěch Doležal hraje s Rebelkou teprve tři měsíce. Na dechové nástroje ale hraje zhruba již od šesti let.

„Cesta k tubě je dlouhá. Člověk začne na flétnu, pak je trumpeta, eufonium a pak teprve tuba. Ale je to parádní nástroj,“ pochvaluje si Vojta.

K hraní v dechové kapele se dostal díky svému dědečkovi, který se zná s jedním ze členů Rebelky.

„Vždycky jsem chtěl koncertovat, ale nenapadlo mě, že to přijde takhle brzy. Baví mě to moc,“ vypráví mladík, který zároveň hraje i v Dechovém orchestru mladých v Chotěboři. S těmi už si zahrál dokonce i v Maďarsku.

„To byl velký zážitek. Ale i s Rebelkou je každý koncert zážitek,“ směje se Vojtěch a část kapely mu se smíchem během balení nástrojů dává za pravdu.

Z jeho hraní s dechovkou má prý největší radost dědeček, který je taky muzikant. A jaké jsou Vojtovy sny do budoucna? „Rozhodně dál hrát s Rebelkou a pak taky naučit se přes prázdniny na baskytaru a časem mít třeba nějakou bigbitovou kapelu.“

HORNÍ PĚNA
U JINDŘICHOVA HRADCE

VÍCE NEŽ 200 DRUHŮ ZVÍŘAT
OBČERSTVENÍ A DĚTSKÉ HŘIŠTĚ
PSI VÍTÁNÍ
PARKOVÁNÍ ZDARMA

VÍCE INFORMACÍ NA: WWW.ZOONAHRADECKU.CZ, FACEBOOK: ZOONAHRADECKU